

tilbørlig Foderstand, men til at tilbageholde den normerede Godtgørelse troer jeg ikke, at Loven berettiger. Jeg seer, at der er besluttet en meget stor Sum til Godtgørelse for Districts- og Foderheste i forrige Finantsaar, men det er jo dog vist, at naar en saa stor Deel af Godtgørelsen bliver tilbageholdt — thi det er ikke lidt, da det skal være omtrent de $\frac{3}{4}$ af Hestene, der ere casserede —, saa vil det ikke være en lille Sum, der bliver tilovers, og jeg vil derfor spørge den høitærede Krigsminister, om man ikke gjerne til 3die Behandling kunde stille et Ændringsforslag i denne Henseende, dersom det nemlig skulde være hans Mening, at en saadan Fremgangsmaade ogsaa fremtidig skulde finde Sted, thi saa antager jeg, at den Summa, som er normeret for iaar, vistnok ogsaa vil blive meget for høi.

Krigsministeren: Det gjør mig meget ondt, at den ærede Rigsdagsmand ikke i Forveien har underrettet mig om, at han ønskede at stille en saadan Interpellation; thi som en saadan maa jeg betragte, hvad han her har anført; jeg kunde da have meddeelt de fornødne Oplysninger, og jeg kunde blandt andet have medtaget Loven om Udredning af Heste, som er forfattet af Rigsdagen selv, der altsaa har haft en afgjørende Indflydelse paa Lovens Indhold. Krigsbestyrelsen kan ikke være ansvarlig for, hvad hver enkelt Commission finder for godt at beslutte; Commissionen er jo sammensat paa den Maade, som Loven foreskriver. Afgiver en saadan Commission en Afendelse, som ikke ansees for at være lovmedholdelig, saa er der jo Ret at faae over den; Afendelsen kan jo indankes, og saa vil det vise sig, om den har været lovmedholdelig eller ikke. Naar man pludselig og uden Forberedelse indkalder Hestene, er det en Selvfølge, at man ikke kan forlange, at de skulle være i den Stand, som naar de blive varslede 3 Uger eller længere Tid i Forveien, men det er jo vedkommende Mønstringscommissions Sag, at tage Hensyn dertil; gjør Commissionen det ikke, saa er der jo Midler til at komme til sin Ret paa anden Maade, og dertil maa jeg henvide den ærede Rigsdagsmand. Troer han, at der er fældet en Afendelse, som ikke er lovmedholdelig, saa kan han jo appellere den.

Jung: Ja, det glæder mig jo at høre, at den ærede Krigsminister indrømmer, at der burde tages Hensyn til, om Hestene vare indkaldte pludselig, eller om der var givet dem Tid dertil. Men det er netop det, der har forundret mig, at der taar stete en saadan pludselig Indkaldelse; thi det forekommer mig virkelig, som om det var, om jeg saa maa kalde det, et Slags Overtumpling, der derved blev udøvet imod Foderværterne. Hvorledes man skal komme Mønstringscommissionerne tillivs, det veed jeg virkelig ikke, men jeg kan kun sige saameget, at jeg troede, at naar man henvendte sig directe til den høitærede Krigsminister, saa vilde det være ham meget lettere at komme dem tillivs end Communerne, og med Hensyn til Sessjonen, som udskrives Mulcten, da er det jo den høitærede Krigsminister særdeles vel bekendt, hvorledes den er sammensat, og at det enkelte Amtsraadsmedlem, som er tilstede der, ikke kan udrette meget imod Officererne og Districtets Dyrlæge og Amtmandens Fuldmægtig, fort sagt, disse Personer, der ulykkeligvis ere tilstede. Jeg veed f. Ex., at ved Sessjonen i Helsingør professor Amtsradsmedlemmet imod Udskrivningen af Mulcten, og navnlig Udskrivningen af Mulcten for den Hest, som engang var casset og atter antaget; thi det var dog vistnok meget urigtigt, at den Hest, som engang var casset og atter antaget, skulde mulcteres, og dog fandt det Sted.

A. Sage: Da jeg seer, at den ærede Marineminister er tilstede, vil jeg tage mig den Frihed at henvende mig til ham med den Bøn, om han ikke, da jeg er vis paa, at han deler Thingets Ønske i saa Henseende, vil forsøge paa at formaae sin Collega Krigsministeren til ikke at fragte Skibe pr. Dag. Jeg har benyttet flere Leiligheder til at henstille dette til den ærede Krigsminister, men han har ikke svaret Under derpaa, end at han har givet en Beretning om, hvorledes han havde indrettet dette Beskræftningsvæsen; men han vilde ikke gaae ind paa at love ikke mere at fragte dagviis. Jeg er overbevist om, at naar Marineministeren seer de Reiser, der ere gjorte for Krigsministerens Regning, og hvor længe de have været, vil han blive enig med